

faa de deres Tjenestealder beregnet ved Alderstillægene, men naar de komme over disse Tal, nemlig 2,000, 2,800, 3,600 og 4,800 Kr., miste de i Henhold til den gamle Lov Retten til at faa beregnet Alderstillæg efter deres Tjenestealder. Det er en Selvfølge, at dette Forhold har medført, at der for adskillige Embedsmænd, som ere rykkede op, ikke er blevet nogen Lønforhøjelse, men snarere en Nedgang, fordi de have mistet deres Alderstillæg. Man har bødet herpaa ved for Eksempel at give Postkontrolørerne ved Oprykning i 3die Klasse $\frac{1}{3}$ af deres Tjenestealder med ved Beregningen af Alderstillægene. Paa lignende Maade har man givet Overtelegrafister Ret til at faa beregnet Halvdelen af deres Tjenestealder ved denne Oprykning, og for Toldvæsenets Vedkommende har man beregnet $\frac{1}{4}$ af Tjenestealderen ved Oprykning fra 4de til 3die Lønningsklasse. Endelig har man givet forskellige Huslejetillæg. Eftersom vedkommende boede i København, i større eller i mindre Provinsbyer, har Huslejetillægget været af forskellig Størrelse. Saaledes ere de gamle Love, og de have virket paa uheldig Maade, da man ikke kunde gennemføre Ensartethed paa dette Omraade.

Det ny Forslag slaar alle 4 Etater sammen under en fælles Lønningskala, og i Stedet for de gamle Lønningsklasser og Lønningssatser sætter den 23 Lønningsklasser. Det fastsætter en Begyndelsesløn i 1ste Lønningsklasse i 4 Afdelinger a, b, c, d paa henholdsvis 1,050 Kr., 1,140 Kr., 1,200 og 1,260 Kr., efter som den vedkommende bor i København eller nærmeste Omegn, hvilket er nærmere specificeret, eller i andre Byer med over 2,000 Indbyggere, i Byer og lignende bymæssige Dele med 1,000—2,000 Indbyggere og i den øvrige Del af Landet for sig. Dette er selvfølgelig ikke valgt vilkaarligt, det er grundet paa Beregninger, foretagne af Statens Statistiske Bureau. Og paa samme Grundlag som første Lønningsklasse ere de efterfølgende Lønningsklasser byggede tillige med deres Alderstillæg. Herved vil opnaas den store Fordel, at der bliver Ensartethed, og at den gamle Strid om Huslejetillæg forhaabentlig vil bortfalde.

Forhøjelsen er opgjort til i alt 2,900,000 Kr., og den falder, som den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, med 95 pCt. paa Lønninger indtil 1,500 Kr. og kun med 5 pCt. paa højere Lønninger. Det er et demokratisk

Princip, som Folketinget altid har hyldet, og som den højtærede Minister fortjener Tak for at have fulgt.

Naar Tantiemen ved Statsbanerne bibeholdes i en meget ændret Skikkelse, er det sikkert rigtigt. Jeg tror ikke, det gaar an helt at gaa bort fra den, efter at vi nu have haft den i flere Aar. Men det kan være rigtigt, at der bliver lavet noget om paa den. Jeg ved nok, at der er anket over den, men jeg haaber, at disse Anker fremtidig ville bortfalde, naar den ny Lov kommer ud. Og at Etaterne selv bør bidrage noget til en saa stor Merudgift, er da ganske naturligt. Derfor finder jeg baade Takstforhøjelsen og Portorabattens Ændring at være en nødvendig Konsekvens af Lønningsloven.

Naar man gaar bort fra de gamle Regler med Lønningsklasser og Lønningssatser over til en helt ny Ordning, fælles for alle de 4 Etater, vil der naturligvis altid være enkelte, der synes, de faa for lidt. Om her kan være et eller andet at rette, maa blive Udvalgets Sag. Herpaa skal jeg ikke komme ind. Jeg vil blot sige, at skal der ændres noget, maa det være i Retning af Besparelse og ikke i Retning af Forhøjelse. Udover den finansielle Ramme, her er sat med de 2,900,000 Kr. Merudgift, bør man ikke gaa, den er sikkert rigelig nok.

Ved Finanslovens 1ste Behandling udtalte en af det radikale Partis Ordførere, at det er Tjenestemændene, der ved deres Sammenslutning have tiltvunget sig et saa rigeligt Lønningslovforslag som det her foreliggende. Jeg vil protestere mod en saadan Udtalelse. Hverken Regeringen eller det Parti, der støtter den, har ladet sig tvinge eller vil lade sig tvinge til Lønningsforhøjelser, fordi Tjenestemændene slutte sig sammen i Foreninger. Det har man ikke gjort, og det vil man heller ikke gøre. Men det er en Selvfølge, at Regeringen nøje agter paa Tidernes Tegn, og at den tager Initiativet til Lønningsforbedringer, naar det bør tages. Derfor har Ministeriet ogsaa nedsat en Kommission, som har arbejdet forbavsende hurtigt. Ellers kunne Kommissioner sidde i et eller flere Aar — jeg skal ikke nævne nogen enkelt Kommission, skønt den nævnes jo saa tidt —, men Faktum er, at denne Kommission har sat en Rekord for hurtigt Arbejde som et godt Eksempel for efterfølgende Kommissioner. At den ogsaa har gjort et dygtigt Arbejde, vil sikkert enhver erkende. Men det er dog Ministeriet, der har nedsat Kommissionen og givet den